

[Arne Bjerregaard.]

ganske urimeligt angreb at komme med på os at drage forslag, som ikke vedrører afgiften på lystbådene, ind i debatten her. Hr. Thorkild Pedersen ved udmærket, at jeg ikke har nogen mulighed for at give en fornuftig redegørelse for relationerne i de forslag, fordi de ikke hører dette lovforslag til.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF):

Jeg accepterer hr. Poul Westergaards snakken uden om som et forsøg på en ærlig undskyldning for det sludder, han sagde i sin indledning.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg anmoder om, at man holder sig til lidt mere parlamentariske udtryk.

(Kort bemærkning).

Thorkild Pedersen (CD):

Det samme gælder mig, hr. formand. Det, jeg nævnte om momsens, står vel i relation til det, man diskuterer her i dag angående lovforslaget. Det har megen relevans til det.

Angående kristeligt folkeparti, hr. Arne Bjerregaard, så synes jeg ikke, det er uden for dette lovforslag, da det er en følge af det lovforslag, vi diskuterer.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg må stadig henstille, at man holder sig til det foreliggende lovforslag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Man kan høre på debatten, at der ligesom er lidt lidenskaber med i den, lidenskaber, der nok ikke er blevet mindre ved, at der er kommet så mange henvendelser. Det kunne jo være, at vi havde haft en lidt mere afslappet debat, hvis disse henvendelser først var kommet, efter at lovforslaget var kommet i udvalg.

Det gælder vel i og for sig ethvert forslag, der fremlægges i folketinget, at det underkastes en behandling i et folketingsudvalg, hvor man prøver at analysere, om der er ting, der burde være anderledes.

Forhistorien til dette forslag er imidlertid, at der i finansministeriet forud for forhandlingerne med forligspartierne og under forhandlingerne med forligspartierne er fore-

gået en meget grundig undersøgelse og afvejning af mulighederne for at lægge en afgift på lystfartøjer. Alle de ting, der har været nævnt her i dag, har været inde i undersøgelserne, i vurderingerne, i overvejelserne, og i hvert fald de, som hører til forligspartierne, ved, at det har været inde i analyserne, i vurderingerne og i forhandlingerne forud for lovforslagets fremsættelse. Det gælder, både når man taler om bredde, om længde, om alder, om værdi og om ansvarsforsikring.

Man kan vælge andre former, det erkender jeg blankt, men over for det står så spørgsmålet: hvad vil det koste administrativt, og kan man overhovedet bruge det som normer, der kommer til at virke retfærdigt i forhold til en afgift? Det er ikke tilfældigt, at de seks forligspartier var enige om at fremsætte lovforslaget i den udformning, som det har på nuværende tidspunkt. Jeg siger, det var ikke tilfældigt, for det var efter mange overvejelser, hvor man fik lejlighed til at vurdere de argumenter, der kunne anføres for eller imod de forskellige måder at udforme et sådant lovforslag på. Derfor kan det være meget hensigtsmæssigt her ved første behandling, at man har mange forskellige opfattelser af, hvordan lovforslaget egentlig burde udformes.

Jeg vil gerne sige, at som den minister, der har fremsat lovforslaget, påtager jeg mig naturligvis ansvaret for lovforslaget, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg påvirkes måske i almindelighed heller ikke helt så stærkt af de måske i visse tilfælde følelsesbetonede henvendelser, der kommer, men de påvirker mig på én måde: de vil naturligvis give anledning til, at man under et udvalgsarbejde nøje vil overveje, om der i disse henvendelser er nævnt ting, som burde indgå i det videre arbejde med en afgift på lystfartøjer. Det er dér, disse overvejelser bør foregå, og det er dér, man i hvert fald kan regne med, at man fra finansministeriets og fra min side vil yde al mulig støtte til de opklaringer, som er nødvendige.

Men det kan ikke hjælpe, hvis man vil have en lovgivning på dette område, at man starter med at sige, at uden hensyn til administrationsomkostningerne skal en sådan lovgivning gennemføres. Denne lovgivning er beregnet til at have administrationsom-